Hvelvet
hg B 11

Til „Studentersangforeningen i Kjøbenhavn."

hmm G
782.3
G848t

4 Sange

for Mandsstemmer

1) Krigssang. (Wergeland.)
2) Sedriksborg (C. Richard.)
3) Studentliv. (Ch. Richard.)
4) Den vildige Rose. (A. Munch.)

af

Edvard Grieg.

Bergens off. bibliotek

1863

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

Norsk Krigssang
(Wergeland.)

Edvard Grieg

Rask.

1. I Sönner af Gjeldet, af Söen den blaa, I Sönner af Skogen den dunkle! O Kjære mit Norge, du Kjæmpe skjönt graa! Vaagn op og lad Øxerne funkle! pp Vaagn op, thi de komme, de komme fra Øst. I

tusinde vel eller flere. I Men bag dem er Söer med bavrende Kyst og Normænd her fram dem ere.

2.

Skal Norge ophøre at være det fri!
Hvert Blik mod en Fiende brande!
Hver Ryg mod et Tog! Var der tusinde ti
Hvert Dödsøn skal Aegan gjensende.
Os Fædrene mødte i Anoigtets Fred,
Og alle vi died en Kvinde.
Kring hende, kring Gubben paa Ottis da Sted!
Og fjernt fra hans Stue hver Fiende.

3.

Da Gjeldene nei! Og fra Söen den blaa!
Og ud ifra Skogen den dunkle!
~~Hver Ryg mod et Tog~~
O Kjære mit Norge, du Kjæmpe skjönt graa!
Vaagn op og lad Øxerne funkle!
Opvaagner I Normænd! Som Stormen fra Gjeld,
Nedstyrter paa fatte Geleder,
Med Kjærter for Norriges Heder og Held,
Og Død i hvert Slag ifra Eder!

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

Fredriksborg

(Chr. Richardt)

Noget langsomt.

p

Skjönne, gjunkne Fredriksborg, Lö vor Gle — de, nu vor Sorg, — Kunde Danmarks Taarer slukke,

pp

Skulde atter frem de dukke, Skjönne, gjunkne Fredriksborg! Skjönne, gjunkne Fre — driks — borg!

ff

p

2.

Kongen han er huvild nu,
~~Skattels Konge, Huvild Du,~~
Du, som gav vor Riiket Faarne,
Som gav Hus for Folkets Kaarne,
Skattels Konge, huvild Du!

3.

Danmarks Stolthed lagt i Grus,
Danmarks bedste, gamle Hus;
~~Gud lad ingen Röverflamme~~
Folkets egen Arne skamme,
Lægge Danmark selv i Grus!

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

Med lov.

Studentersang.
(Chr. Richardt.)

Et Øvet herligt er et Aftenslag med Viedets Blus og Sangens Toner! Men herligt naar en dyrtig Dag Et flittigt Studierværk det kroner og den var aldrig det Student som ei Sanei til Grandskes = fryd har kjendt og ei har kjent og ei om Vernepligtig tænk, ei om Vernepligtig tænk, ei kjend Spøgudindens Legio — ner.

Spøgudindens Legi — o — ner!

2.

Det er en Fryd, i fredet Skjul
De gamle Guder end at dyrke,
Og lære af Athenes Sugl
Den gode Kunst, at se i Mørke;
Og drøfte ret af Hjertens Lyst,
Og sange Svar af Fortids Røst,
Og lade Stemmen i vort Bryst
Vor stille Dommergjerning styrke.

3.

Men, hagged Du i Sprogets Ur
For Ordets ægte Malm at vinde,
Og var den magtige Natur
Din tause Leigens Elskerinde,
Og var paa Fortid Sagn du vlog,
Og grandked du i Bøgers Sog:
De mange Veie mødes dog
For samme Sandheds Tempeltinde.

4.

Ja der, i tusind Søiles Krands
Staar Alter med de hvide Flammer,
Som fik af Julestjernen Glands
Og Ræder blandt Aftenens Stammer
Og Ved fra Kundskabstræets Grøn
Og Slægters Kraft paa Offersten, —
Der vil vi rente Hver og Een
En Gnist til Lampen i vort Kammer.

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN

Den vildige Rose.

(A. Munch.)

I ~~[illegible]~~ for langsomt.

1. Du yndige Rose, hvi blomster du saa? Tænker du det endnu er
3. Det mytter dig lidet, du vænner med Dufte de skjønne Øjeste – blade – naar
5. Men veed du de og du Rose saa spad, At Vårtkulden draber! Lunden? Og

Langsommere.

Søler du da ei at med Døden alt aander i
Mørke og Gru hårdliga Luft og
Klø – ver den voldige Kommer?
Solo
2. og 4. Just
ved vel det er ei den derfor maa og dvale i just
sa – ger dig fåa til min Elskede med – Klø hen – de er Sommeren bunden.
6. Ak, ei er hun Sommen, da

Langsommere.

vidtgøe Øjne – for er for os maa Øjne
dent har i udfoldet mit dyrte hele paa nåbligge
Bager, Grene! Men Naar
Endnu smiler Solen og alle munter Fugle
varmende flid. B dunken vil gaa hen
Dagdraaben endnu min og ei la – de dem
er hun jo sig Og
trøstind Blomster hen – de
hylde – Men
Al – fen i Lunden, den eier kun mig
I gjem af al Sommerens

Endnu Langsommere.

Koeger. ene.
Alle. (Sidste Vers)
7. Thi lad ~~mig~~ (den) kun sidde paa ensomme kvist og
duft – te og drømme om Sommer, Til
Sylde.

Sled efter Sled (den) vi af – falder hilsidst og
Dø – – – den med Vårtkulden
kom – mer.

BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN